

Дело С-394/07

Marco Gambazzi

срещу

DaimlerChrysler Canada Inc.

и

CIBC Mellon Trust Company

(Преюдициално запитване,
отправено от Corte d'appello di Milano)

„Брюкселска конвенция — Признаване и изпълнение на решенията — Основания за отказ — Нарушение на обществения ред в държавата членка, в която се иска признаване — Отстраняване на ответника от производството пред съда на държавата по произход поради неизпълнение на съдебно разпореждане“

Заключение на генералния адвокат г-жа J. Kokott, представено на 18 декември
2008 г. I - 2565
Решение на Съда (първи състав) от 2 април 2009 г. I - 2582

Резюме на решението

1. *Конвенция относно съдебната компетентност и изпълнението на съдебните решения — Признаване и изпълнение — Понятие за решение — Неприсъствени съдебни решения — Включване — Условия*
(член 25 от Брюкселската конвенция от 27 септември 1968 г.)

2. *Конвенция относно съдебната компетентност и изпълнението на съдебните решения — Признаване и изпълнение на решенията — Основания за отказ — Нарушение на обществения ред в държавата членка, в която се иска признаване — Преценка от страна на съда, от който се иска признаване (член 27, точка 1 от Брюкселската конвенция от 27 септември 1968 г.)*

1. Член 25 от Брюкселската конвенция относно компетентността и изпълнението на съдебните решения по граждански и търговски дела, подписана на 27 септември 1968 г., изменена с конвенциите за присъединяване от 1978 г., 1982 г., 1989 г. и 1996 г., без да установява разграничение между тях, се отнася до всички решения, постановени от съдилищата на договарящите държави. За да попаднат тези съдебни решения в приложното поле на Конвенцията, е достатъчно, преди да бъде поискано признаването и изпълнението им в държава, различна от държавата по произход, да са били или да са могли под една или друга форма да бъдат предмет в тази държава по произход на разглеждане в състезателно производство. След като решенията на национален съд са постановени под формата на неприсъствено съдебно решение и определение в гражданско производство, което обикновено се ръководи от принципа на състезателност, фактът, че макар ответникът надлежно да се е явявал, съдът се е произнесъл, приемайки го за отсъстващ, не може да постави под съмнение квалифицирането на постановените решения.

(вж. точки 22, 23 и 25)

2. Член 27, точка 1 от Брюкселската конвенция относно компетентността и изпълнението на съдебните решения по граждански и търговски дела, подписана на 27 септември 1968 г., изменена

с конвенциите за присъединяване от 1978 г., 1982 г., 1989 г. и 1996 г., трябва да се тълкува в смисъл, че съдът на държавата, в която се иска признаване, може да отчете с оглед на клаузата за обществен ред, визирана в този член, обстоятелството, че съдът на държавата по произход се е произнесъл по исканията на ищеца, без да изслуша ответника, който се е явявал надлежно пред него, но с определение е бил отстранен от производството по съображение, че не е изпълнил задължения, наложени с постановено по-рано в рамките на същото производство определение, когато след цялостна преценка на производството и с оглед на всички обстоятелства според него изглежда, че тази мярка по отстраняване съставлява явно и прекомерно засягане на правото на ответника да бъде изслушан. Контролът на запитващия съд трябва да се отнася не само до условията, в които са били постановени решенията, чието изпълнение се иска, а и до условията, в които на по-ранен стадий са били постановени съдебните разпореждания, и по-специално до проверката, от една страна, на средствата за правна защита, с които е разполагал ответникът, а от друга — на възможността в рамките на посочените решения ответникът да бъде изслушан при зачитане на състезателното начало и на упражняването в пълна степен на правото на защита.

(вж. точки 41, 46, 48 и диспозитива)